

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

25 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență :

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Plămădeală Ghenadie

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2022, în cauza penală privindu-l pe

Gangan Roman XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în mun. XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 23.06.2020 – 23.03.2022 (prima instanță);
2. 14.04.2022 – 21.06.2022 (instanța de apel);
3. 23.08.2022 – 25.10.2022 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 23 martie 2022, cauza fiind examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Gangan Roman a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de baza art. 186 alin. (1) Cod penal.

Procesul penal intentat în privința inculpatului Gangan Roman în baza art. 186 alin. (1) Cod penal a fost încetat pe temei de nereabilitare, cu eliberarea acestuia de răspundere penală din motivul împăcării părților.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Gangan Roman, la 13 februarie 2020, aproximativ la ora 15:15, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, acționând cu intenție directă îndreptată spre atingerea scopului stabilit, în timp ce se afla în magazinul „XXXXX”, situat pe str. XXXXX, mun. Chișinău, profitând de faptul că nu era văzut de nimeni, s-a apropiat de mai multe rafturi, sub pretextul analizei gamei de mărfuri, de pe care a sustras un blender de model „XXXXX”, în valoare de 800 lei, un ondulator de păr de model „XXXXX”, în valoare de 206,37 lei, un ondulator de păr de model „XXXXX”, în valoare de 317,75 lei, un ondulator

de păr de model „XXXXX”, în valoare de 293,86 lei ce aparțineau S.R.L. „XXXXX”, iar ulterior, a părăsit locul comiterii infracțiunii cu bunurile sustrase, deplasându-se într-o direcție necunoscută, prin ce i-a cauzat părții vătămate S.R.L. „XXXXX” un prejudiciu material în valoare de 1 617, 98 lei, ceea ce constituie o daună considerabilă.

Astfel, acțiunile inculpatului Gangan Roman au fost calificate de către organul de urmărire penală în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal - furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Prima instanță, în cadrul ședinței de judecată, examinând cauza, a constatat că inculpatului Gangan Roman de către organul de urmărire penală i-a fost imputată comiterea infracțiunii în prezența agravantei prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) din Codul penal, reieșind din faptul că reprezentantul părții vătămate S.R.L. „XXXXX”, Modîrca Oleg, la urmărirea penală a declarat că prin acțiunile inculpatului, părții vătămate i-a fost cauzat un prejudiciu considerabil.

Însă, având în vedere că partea vătămată S.R.L. „XXXXX” desfășoară activitatea economică, iar rulajul zilnic al companiei constituie suma de 30 000 (treizeci mii) lei, fapt susținut de reprezentantul părții vătămate în ședința de judecată, prima instanță a considerat că în acțiunile inculpatului Gangan Roman nu este prezentă agravanta prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, dar sunt prezente semnele necesare specifice laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) Cod penal.

Astfel, prima instanță a încadrat juridic acțiunile inculpatului Gangan Roman în baza art. 186 alin. (1) Cod penal – furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane.

Subsidiar, prima instanță a indicat că în ședința de judecată, inculpatul Gangan Roman a recunoscut vina în comiterea infracțiunii imputate și împreună cu apărătorul său au solicitat încetarea procesului penal, motivând, că s-a împăcat cu partea vătămată, prezentând, în acest sens, cererea dactilografiată personal de către inculpatul Gangan Roman prin care acesta a declarat că a fost restituit prejudiciul material cauzat părții vătămate. Totodată, a fost înaintată și cererea lui Modîrcă Oleg în calitate de reprezentant al părții vătămate, în care a indicat că careva pretenții materiale nu mai are față de inculpat, fiindu-i reparat prejudiciul material, și nu dorește atragerea inculpatului la răspunderea penală, fapt pentru care a solicitat încetarea procesului penal în privința lui Gangan Roman din motivul împăcării părților.

Ținând cont de faptul că, la caz, sunt prezente circumstanțele ce permit împăcarea părților, potrivit prevederilor art. 109 Cod penal, prima instanță a considerat întemeiată soluția de a înceta procesul penal în privința inculpatului Gangan Roman, pe motivul împăcării părților.

2. Sentința primei instanțe a fost contestată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Gangan Roman să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal la o pedeapsă de 1 an închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar conform art. 84 alin.(4) Cod penal,

în termenul pedepsei să fie inclusă durata pedepsei executate parțial, stabilită în baza sentinței Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 16 iulie 2021 și în baza sentinței Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 28 iulie 2021, stabilindu-i pedeapsă definitivă de 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții ce presupun activități de gestionare și manipulare a substanțelor ce constituie droguri, etnobotanice sau analoge a acestora, pe un termen de 4 ani.

În argumentarea apelului, apelantul a invocat că:

- una din probele ce au stat la baza recalificării de către prima instanță a acțiunilor inculpatului din prevederile art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal în prevederile art. 186 alin. (1) Cod penal a constituit declarațiile reprezentantului părții vătămate S.R.L. „XXXXX”, Modîrca Oleg, că ”... în urma comiterii infracțiunii de către inculpat, companiei S.R.L. „XXXXX” i-a fost cauzal un prejudicial material considerabil, în mărime totală de 1 617,98 lei (f.d. 12, 39, Vol. I)”. Suplimentar, în ședința de judecată, reprezentantul părții vătămate a declarat că ”susține declarațiile date la faza de urmărire penală, iar la moment are doar pretenții materiale față de inculpat, astfel încât solicită încasarea prejudiciului material în mărime de 1 617,98 lei. Careva pretenții morale față de inculpat nu are. De asemenea, a indicat că rulajul zilnic al părții vătămate este în sumă de 30 000 lei”. Așadar, rezultă că reprezentantul părții vătămate S.R.L. „XXXXX”, Modîrca Oleg, prin răspunsul dat instanței privind rulajul zilnic, acesta nu a concretizat a cui rulaj este suma de 30 000 lei, a întregii companiei S.R.L. „XXXXX” sau nemijlocit al uneia din filialele magazinul în care a avut loc furtul. Totodată, nu a fost probată de către reprezentantul părții vătămate suma de 30 000 lei, fiind indicată cu aproximație. În asemenea circumstanțe, acuzarea a considerat că prima instanță eronat și-a atribuit rolul de a da apreciere de sine stătător dacă constituie sau nu pentru compania S.R.L. „XXXXX”, un prejudiciu considerabil;

- în parte ce ține de încetarea pe temei de neareabilitare a procesului penal intentat în privința lui Gangan Roman, din motivul împăcării părților, eliberându-l de răspundere penală, acuzarea a considerat că este ilegală și contravine prevederilor art. 109 Cod penal.

La fel, acuzarea a menționat că potrivit deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2021, a fost respins ca fiind nefondat apelul declarat de avocatul Doga Anatolie în numele inculpatului Gangan Roman împotriva sentinței Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 28 iulie 2021, termenul de executare a pedepsei urma să fie calculat din data pronunțării deciziei, incluzând în termenul dat a perioadei executării pedepsei din 28 iulie 2021.

În circumstanțele enunțate, se constată că la momentul înaintării cererii de împăcare de către inculpatul Gangan Roman la data de 17 martie 2022, acesta avea antecedente penale nestinse pentru infracțiuni similare comise cu intenție, ceea ce contravine cu condițiile expuse în art. 109 alin. (1) Cod penal.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2022 a fost admis apelul declarat, casată, inclusiv din oficiu, conform art. 409 alin.(2) Cod de procedură penală, sentința Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 23 martie 2022 și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță,

după cum urmează:

Gangan Roman recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) Cod penal, a fost liberat de pedeapsa penală, în legătură cu intervenirea termenului prescripției tragerii la răspundere penală.

În rest, sentința a fost menținută.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a menționat că, ținând cont de faptul că în speța dată a intervenit termenul prescripției de atragere la răspundere penală, a admis apelul, din alte motive.

În continuare, instanța de apel a indicat că prima instanță întemeiat a reținut vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii pentru care a fost condamnat, or, inculpatul Gangan Roman, fiind audiat în ședința de judecată, a precizat că învinuirea îi este clară și a recunoscut-o în totalitate, astfel, cauza penală fiind examinată prin prisma prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală.

La fel, instanța de apel a enunțat, că, deși inculpatul a recunoscut vina în comiterea infracțiunii pentru care a fost condamnat, vinovăția acestuia s-a mai probat prin sistemul de acte și documente acumulate și administrate în cadrul urmăririi penale, cum ar fi, declarațiile reprezentantului părții vătămate S.R.L. „XXXXX”, Oleg Modîrca; procesul-verbal de cercetare la fața locului și planșa ilustrativă din 13 februarie 2020; procesul-verbal de ridicare din 17 februarie 2020; procesul-verbal de examinare din 18 februarie 2020; mijloace materiale de probă, și care, fiind analizate și apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, indubitabil indică la vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) din Codul penal, după indicii calificativi, sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane.

În acest context, instanța de apel a apreciat critic alegațiile acuzării în partea în care s-a invocat că prima instanță de sine stătător a recalificat acțiunile inculpatului din prevederile art. 186 alin.(2) lit. d) Cod penal în prevederile art. 186 alin.(1) Cod penal, deși cauza s-a examinat prin prisma prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, din motivele expuse supra.

Astfel, s-a menționat că prezentei spețe îi sunt relevante prevederile din Decizia de inadmisibilitate a sesizării nr. 284g/2021 privind excepția de neconstituționalitate a unor dispoziții din articolul 364¹ alineatele (1), (2), (4) și (6) din Codul de procedură penală (încadrarea juridică a faptei în contextul judecării cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală).

Subsecvent, potrivit pct. pct. 31-33 din Decizia enunțată supra, Curtea a reținut că ”cu privire la încadrarea juridică a faptei, Curtea notează că, potrivit articolului 364¹ alin. (1) din Codul de procedură penală, instanța poate dispune judecarea cauzelor penale pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală în cazul în care, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul declară personal, prin înscris autentic, că recunoaște comiterea faptelor indicate în rechizitoriu. Curtea reține că, în conformitate cu articolul 385 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată verifică, între altele, dacă fapta persoanei întrunește elementele infracțiunii de comiterea căreia este învinuită. Altfel spus, instanța verifică corectitudinea încadrării juridice a faptei de către procuror (DCC nr. 63 din 11 iunie 2020, § 26). **În acest context, Curtea reiterează că încadrarea**

juridică a faptei penale, identificarea normei aplicabile cazului și stabilirea pedepsei țin de competența instanței de judecată. De asemenea, instanța de judecată efectuează încadrarea juridică a faptei în funcție de circumstanțele concrete ale speței deduse judecării, (a se vedea DCC nr. 76 din 21 mai 2019, § 18). Instanța de judecată nu este obligată să accepte încadrarea dată de către procuror, (DCC nr. 40 din 8 mai 2018, § 22 și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului citată acolo). Trebuie făcută o distincție între fapta (prejudiciabilă), care poate reprezenta o multitudine de circumstanțe faptice, și infracțiunea sau contravenția prevăzută de articolele legii penale și contravenționale, în baza cărora poate fi făcută încadrarea juridică. Astfel, dacă fapta constituie temeiul real al răspunderii, atunci cea de-a doua reprezintă temeiul juridic al răspunderii (a se vedea HCC nr.9 din 29 aprilie 2016, § 24, și DCC nr. 63 din 11 iunie 2020, § 28)".

Mai mult, instanța de apel a susținut că în speță, prima instanță nu a defavorizat situația inculpatului, astfel, nefiind încălcate careva drepturi ale inculpatului, sau careva norme de procedură.

Ulterior, cu referire la circumstanța agravantă prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, instanța de apel a făcut trimitere la prevederile art. 126 alin. (2) Cod penal, or, inculpatului Gangan Roman, de către organul de urmărire penală i-a fost imputată comiterea infracțiunii în prezența agravantei prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, reieșind din faptul că reprezentantul părții vătămate S.R.L. „XXXXX”, Modîrca Oleg la urmărirea penală a declarat că, prin acțiunile inculpatului, părții vătămate i-a fost cauzat un prejudiciu considerabil. Însă, având în vedere că partea vătămată S.R.L. „XXXXX”, desfășoară activitatea economică, iar rulajul zilnic al companiei constituie suma de 30 000 lei, fapt susținut de reprezentantul părții vătămate în ședința de judecată, instanța de apel a considerat că în acțiunile inculpatului Gangan Roman nu este prezentă agravanta prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. d) din Codul penal, or, instanța de apel a constatat că în acțiunile inculpatului sunt prezente semnele necesare specifice laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) Cod penal - furt adică, sustragerea ascunsă a bunurilor altei persoane.

În continuare, instanța de apel a considerat că prima instanță, examinând cauza, pripit a dispus încetarea procesului penal pe motivul împăcării părților, or, în ședința instanței de apel au fost identificate circumstanțe ce condiționează respingerea cerinței cu privire la aplicarea art. 109 din Codul penal.

Așadar, făcând trimitere la prevederile art. 109, 111 Cod penal, instanța de apel a relevat că potrivit deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2021, a fost respins ca fiind nefondat apelul declarat de avocatul Anatolie Doga în interesele inculpatului Gangan Roman împotriva sentinței Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 28 iulie 2021, termenul de executare a pedepsei urma să fie calculat din data pronunțării deciziei, incluzând în termenul dat perioada executării pedepsei din 28.07.2021. Astfel, se constată că la momentul înaintării cererii de împăcare de către inculpatul Gangan Roman și anume la data de 17 martie 2022, inculpatul avea antecedente penale nestinse pentru infracțiuni similare comise cu intenție, ceea ce contravine condițiilor expuse în art. 109 alin. (1) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a menționat că în speță, a intervenit prescripția

răspunderii penale, motiv din care apelul urma a fi admis, cu casarea sentinței, inclusiv din alte motive.

4. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, care indică temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală și solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, or, instanța de apel, în hotărârea adoptată, a însușit în mod real motivele primei instanțe privind reîncadrarea juridică a acțiunilor inculpatului din prevederile art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal în prevederile art. 186 alin.(1) Cod penal, preluând constatările și lucrările acesteia;

- interpretările eronate oferite de către instanța de apel în prezenta cauza penală și invocarea raționamentelor expuse în *Decizia de inadmisibilitate a sesizării nr. 284g/2021 privind excepția de neconstituționalitate a unor dispoziții din articolul 364¹ alin. (1), (2), (4) și (6) Cod de procedură penală*, denotă ca instanța de apel nici nu a pătruns în esența problemelor de drept procesual criticate de autorul apelului;

- neclaritatea motivării deciziei rezidă din faptul că la etapa judecării cauzei, instanța de apel urma să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, reieșind din criticile care au fost oferite de către titularul apelului precum că opțiunea inculpatului de a fi examinată cauza penală în procedură simplificată, conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, nu a fost viciată, or inculpatul personal prin înscris autentic a recunoscut săvârșirea faptei indicate în rechizitoriu, solicitând în acest sens ca judecata să se facă pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală.

Astfel, prima instanță, la finisarea cercetării judecătorești /dezbateri, constatând apariția unor circumstanțe care exclud aplicarea art. 364¹ Cod de procedură penală, deliberând în conformitate cu prevederile art. 383 Cod de procedură penală printr-o încheiere motivată, urma să dispună *reluarea judecării* cauzei cu examinarea acesteia în procedură generală.

Or, deopotrivă, reluând cerceterea judecătorească doar pentru a verifica aplicabilitatea instituției împăcării, raportat la art. 109 Cod penal, prima instanță a creat o stare de incertitudine devreme ce a reîncadrat juridic acțiunile inculpatului în baza art. 186 alin.(1) Cod penal, iar ulterior a dispus liberarea acestuia de răspundere penală în legătură cu împăcarea părților.

Important este că anume acuzatorul de stat s-a axat în criticile sale pe aceste erori de drept procesual admise de către prima instanță, respectiv instanța de apel, reieșind din raționamentele expuse în pct.30 al Hotărârii Plenului CSJ nr.13 din 26.03.2018” „Cu privire la aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală de către instanțele judecătorești”, *era obligată* să verifice îndeplinirea cerințelor dispozițiilor art. 364¹ Cod de procedură penală, în acest sens reținând doar situația de fapt și de drept care a fost imputată prin rechizitoriu, astfel încât acțiunile inculpatului urmau a fi încadrate juridic în baza art. 186 alin.(2) lit. d) Cod penal.

Subsecvent, potrivit explicațiilor date de către Plenul Curții Supreme de Justiție a RM la pct.14 al Hotărârii nr.22 din 12.12.2005 „Cu privire la practica judecării

cauzelor penale în ordine de apel”, modificată prin Hotărîrea Plenului Curții Supreme nr.4 din 30.03.2009, în sensul cerințelor art.414 Cod de procedură penală, una din *chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, este dacă infracțiunea a fost corect calificată.*

Prin rechizitoriu, acțiunile inculpatului Gangan Roman au fost încadrate juridic în baza art. 186 alin. (2) lit.d) Cod penal, adică infracțiune de furt, după indicii calificativi, sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, *cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Temei pentru excluderea calificativului «*cu cauzare de daune în proporții considerabile* », atît prima instanță cît și pentru instanța de apel a constituit aprecierea pagubei cauzate părții vătămate în mărime de 1.617, 98 lei, ca fiind unul ne semnificativ, or acesta a fost evaluat într-un mod abstract și declarativ de către reprezentantul părții vătămate. Astfel, instanța de apel, în baza propriei convingeri subiective, eronat a decis că în cazul dat nu poate fi imputată circumstanța agravantă „cu cauzarea de daune în proporții considerabile”, deoarece acesta funcționează reieșind din starea materială și venitul victimei;

- instanța de apel neîntemeiat a aplicat, la caz, instituția liberării răspunderii penale, în legătură cu survenirea prescripției, potrivit art. 60 Cod penal.

Astfel, deși instanța de apel a reținut inaplicabilitatea instituției liberării de răspundere penală în legătură cu împăcarea părților, raportat la art. 109 Cod penal, pe motivul că inculpatul la momentul înaintării cererii de împăcare din data de 17 martie 2022, avea antecedente penale nestinse pentru infracțiuni similare comise cu intenție, instanța de apel nu a constatat că acesta ar fi un impediment pentru aplicarea *instituției prescripției* tragerii la răspundere penală conform prevederilor art. 60 alin.(1) lit.a) Cod penal.

La caz, se constată că pe acuzațiile aduse inculpatului în baza art. 186 alin.(2) lit. d) Cod penal, fapta a fost comisă la data de *13 februarie 2020*, iar pe învinuirea imputată inculpatului în baza art. 187 alin.(1) Cod penal, fapta a fost comisă la *09 martie 2020*, adică la un interval de aproximativ de 25 zile, inculpatul pentru această infracțiune fiind condamnat prin sentința Judecătoriei Chișinau (sediul Buiucani) din 16 iulie 2021, la o pedeapsă sub formă închisoare pe un termen de 1 an 6 luni, iar conform art. 84 alin. (4) Cod penal, prin cumul parțial s-a adăugat pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Chișinau (sediul Buiucani) din 31 ianuarie 2020, stabilindu-i-se pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții ce presupun activități de gestionare și manipulare a substanțelor ce constituie droguri, etnobotanice sau analoage a acestora pe un termen de 4 ani.

Cele enunțate mai sus, denotă că Gangan Roman, urma să suporte consecințele faptei sale, deoarece termenul de prescripție în privința acestuia s-a *întrerupt*, odată ce inculpatul a comis noi infracțiuni, *gravitatea cărora depășește categoria pedepsei aplicată pentru comiterea infracțiunii inițiale.*

5. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, avocatul Dodica Victoria în numele inculpatului Gangan Roman a depus referință privitor la recursul declarat, solicitând respingerea acestuia, cu menținerea deciziei instanței de apel, or, procurorul, invocând incorectitudinea recalificării

faptei de către instanțele de fond, nu a prezentat nici o probă veridică, pertinentă și concludentă în susținerea recalificării incorecte.

6. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

În speță, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

În conformitate cu prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept, comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit dispoziției art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să caseze total hotărârea atacată și să dispună rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Subsidiar, se remarcă că instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În conformitate cu art. 414 Cod de procedură penală, rezultă că instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau să cerceteze suplimentar probele administrate de prima instanță. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost evaluate prin prisma cumulului de probe anexate și administrate la dosar, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate supra, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Deci, fiind investită cu rezolvarea chestiunilor de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, urmează să expună în hotărârea adoptată situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și să formuleze niște concluzii temeinice, cu suport probator, privitor la vinovăția inculpatului și încadrarea juridică a faptei săvârșite de către acesta sau nevinovăția acestuia și temeiul achitării, prevăzut de normele procesual penale.

Însă, contrar celor stipulate de legea procesual-penală, în cauza deferită judecării instanța de apel nu a exercitat în deplină măsură aceste atribuții legale,

reglementate exhaustiv de legislator.

Așadar, potrivit recursului declarat, recurentul își întemeiază dezacordul cu decizia contestată invocând temeiurile pentru recurs prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, potrivit cărora, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când 6) *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, ori când 12) faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Din analiza textuală a recursului ordinar declarat, Colegiul penal lărgit reține, că se contestă decizia instanței de apel, prin prisma temeiurilor de recurs invocate și menționate supra, invocându-se, în esență, vicierea procedurii simplificate prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală, în ordinea căreia a fost examinată prezenta cauză penală de către instanțele de fond.

Așadar, analizând textul deciziei contestate prin prisma argumentelor invocate în recurs și temeiului de casare invocat la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit constată că criticile aduse de către titularul cererii de recurs și-au găsit confirmare în speța dedusă judecătii, iar hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, din considerentele ce urmează a fi expuse.

Astfel, potrivit Rechizitoriului, Gangan Roman a fost învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal (f.d. 79-81, Vol. I).

Prima instanță, examinând cauza în ordinea procedurii simplificate prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală, l-a recunoscut vinovat pe Gangan Roman de comiterea infracțiunii prevăzute de baza art. 186 alin. (1) Cod penal, cu încetarea procesului penal intentat în privința inculpatului în baza art. 186 alin. (1) Cod penal pe temei de nereabilitare, cu eliberarea acestuia de răspundere penală din motivul împăcării părților.

Instanța de apel, fiind investită cu judecarea apelului declarat împotriva sentinței, a admis apelul declarat, a casat, inclusiv din oficiu, conform art. 409 alin.(2) Cod de procedură penală, sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 23 martie 2022 și a pronunțat o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează: Gangan Roman recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) Cod penal, a fost liberat de pedeapsa penală, în legătură cu intervenirea termenului prescripției tragerii la răspundere penală; în rest, sentința a fost menținută.

În continuarea expunerilor sale, Colegiul penal lărgit reiterează că, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat produce un efect devolutiv complet asupra fondului cauzei, prin alte cuvinte provoacă un control integral atât vis-a-vis de circumstanțele de fapt, cât și asupra celor de drept, în privința persoanelor care l-au declarat și privitor la argumentele avansate de acestea, în latura penală și cea civilă.

Relevant, este de specificat în acest context, că art. 417 alin. (1) pct. 7) - 8) Cod de procedură penală stipulează expres că decizia instanței de apel trebuie să cuprindă

fondul apelurilor și temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea acestora, precum și motivele adoptării unei atare soluții.

Pe de altă parte, la etapa judecării cauzei de către instanța de apel rămâne valabilă regula reglementată de legislator în art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, potrivit căreia orice cauză urmează a fi judecată numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate împotriva acesteia prin rechizitoriu.

O particularitate aparte a judecării cauzei în apel o prezintă situația când *cauza este examinată de prima instanță în procedura simplificată, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală*, în atare împrejurări părțile fiind în drept să exercite calea de atac a apelului, inculpatul neputând renunța la opțiunea de a fi judecat potrivit procedurii simplificate, desigur dacă procedura desfășurată nu a fost viciată.

Prin urmare, în situația aplicării de către prima instanță a dispozițiilor art. 364¹ Cod de procedură penală, instanța de apel este obligată să verifice în principiu îndeplinirea cerințelor dispozițiilor art. 364¹ alin. (1) și (4) Cod de procedură penală.

Procedura simplificată a *judecării cauzelor penale pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală* reprezintă de fapt o procedură abreviată ce are la bază o pledoarie de vinovăție și poate fi aplicată dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

1) cererea inculpatului să intervină pînă la începerea cercetării judecătorești în prima instanță;

2) cererea inculpatului trebuie să conțină mențiuni privind recunoașterea totală și necondiționată a faptei/faptelor incriminate în legătură cu care a fost diferit justiției și renunțarea la dreptul de a solicita examinarea altor probe;

3) probele administrate în faza de urmărire penală să fie suficiente și de natură să permită stabilirea unei pedepse.

Conform art. 364¹ alin.(1) Cod de procedură penală, inculpatul poate solicita judecarea cauzei conform procedurii simplificate printr-un înscris autentic. Avînd în vedere și conținutul declarației, reiese că aceasta trebuie să fie expresă și neechivocă.

Înscrisul autentic al inculpatului va cuprinde atît recunoașterea faptei/faptelor descrise în rechizitoriu, cît și solicitarea ca judecata să se facă în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Caracterul neechivoc al recunoașterii impune ca înscrisul să cuprindă o manifestare de voință suficient de clară, prin referire la faptele reținute prin rechizitoriul, solicitarea ca judecata să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precizarea cunoașterii și însușirii acestor probe, precum și renunțarea la administrarea altor probe.

Aceste condiții trebuie întrunite cumulativ, ținînd seama că declarația inculpatului nu este un act formal, ci și unul substanțial, de fond.

Analizînd decizia instanței de apel, în raport cu erorile semnalate de recurent, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel a eșuat să examineze minuțios aspectele învinuirii înaintate inculpatului, axându-se preponderent pe aceleași raționamente expuse de prima instanță în favoarea condamnării inculpatului Gangan Roman în baza art. 186 alin. (1) Cod penal, or, *deși cauza a fost judecată în ordinea procedurii simplificate prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală, adică pe*

baza probelor administrate în faza de urmărire penală, însă la baza hotărârilor adoptate, instanțele de fond pun declarațiile reprezentantului părții vătămate SRL "XXXXX", Modîrcă Oleg, date în prima instanță, care diferă, după conținut, de cele date la urmărirea penală și din Rechizitoriu.

Întru elucidarea acestor aspecte, instanța de recurs ordinar enunță că examinarea cauzei penale în procedură simplificată este un instrument care oferă avantajul soluționării cu celeritate a cauzei penale atunci când inculpatul recunoaște în totalitate săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca *judicata să se facă în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.*

De altfel, o condiție *sine qua non* pentru examinarea cauzei în procedura simplificată constă în faptul că, *instanța este obligată să rețină în sarcina inculpatului aceiași bază factologică și aceiași încadrare juridică descrisă în rechizitoriu*, pe care ultimul a acceptat-o, și-a însușit-o și a refuzat să fie administrate probe noi în vederea dovedirii vinovăției.

În acest context, revenind la cazul supus judecării, instanța de recurs ordinar constată că întrucât la 13 mai 2021 inculpatul Gangan Roman a depus o cerere prin care a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală (f.d. 129, Vol. I), atât prima instanță, cât și cea de apel, au menționat examinarea prezentei cauze penale în procedura simplificată, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, fundamentându-și hotărârile de condamnare a inculpatului Gangan Roman în baza art. 186 alin. (1) Cod penal pe probatoriul indicat în rechizitoriu.

Așadar, în cadrul urmăririi penale, reprezentantul SRL „XXXXX”, Modîrcă Oleg, a declarat că *„...prin fapta comisă, companiei SRL „XXXXX” i-a fost cauzat un prejudiciu material considerabil, în mărime totală de 1617,98 lei”* (f.d. 12, 39, Vol. I).

Potrivit procesului-verbal de audiere a părții vătămate din 05 noiembrie 2021 în prima instanță, Modîrcă Oleg a indicat că *”pentru firma la care lucrez, suma de 1617,98 lei nu constituie un prejudiciul considerabil, pretenții materiale sau morale nu are față de inculpat”* (f.d. 175, Vol. I).

La 21 februarie 2022, administratorul SRL „XXXXX”, Modîrcă Oleg, în cadrul ședinței de judecată a primei instanțe a înaintat o cerere prin care a menționat că *”partea vătămată nu are careva pretenții materiale sau morale față de inculpatul Gangan Roman și nu dorește atragerea acestuia la răspundere penală”*(f.d. 156, Vol. I).

În cadrul ședinței de judecată a instanței de apel, reprezentantul SRL „XXXXX”, Modîrcă Oleg, a comunicat că *”nu are careva pretenții față de inculpat; nu a înțeles corect cuvântul considerabil; la moment, această sumă nu este una considerabilă”* (f.d. 203, Vol. I).

Subsidiar, Colegiul penal lărgit constată că, deși prin rechizitoriu inculpatului i-a fost incriminată comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal – furtul, adică *sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*, însă prima instanță, având în vedere că reprezentantul părții vătămate S.R.L. „XXXXX”, Modîrcă Ion, în ședința de judecată a menționat că *”prejudiciul cauzat nu este considerabil, din motiv că S.R.L.*

„XXXXX” *desfășoară activitatea economică cu un rulaj zilnic de 30 000 lei*”, astfel, a considerat că în acțiunile inculpatului Gangan Roman nu este prezentă agravanta prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal - *cu cauzarea de daune în proporții considerabile*, dar sunt prezente semnele specifice laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) Cod penal - *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane*. Or, aceeași încadrare juridică ale acțiunilor inculpatului în baza art. 186 alin. (1) Cod penal a fost menținută și de către instanța de apel prin decizia adoptată la 21 iunie 2022.

Rezumând cele relatate supra, Colegiul penal lărgit stabilește că instanțele de fond au încadrat fapta inculpatului Gangan Roman în baza art. 186 alin. (1) Cod penal, *ținând cont de declarațiile reprezentantului părții vătămate S.R.L. „XXXXX”, Modîrca Ion, date în cadrul ședinței de judecată a primei instanțe, nu de declarațiile acestuia date în cadrul urmăririi penale, prin ce se constată vicierea procedurii de judecare a cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală.*

Fiind consecvenți în cele expuse, se notează că, de principiu, instanțele de judecată, *judecând cauza pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală*, urmează să judece cauza în limita învinuirii înaintate inculpatului prin rechizitoriu, fără a exclude sau o suplini cu elemente impropriei circumstanțelor de fapt descrise în partea motivantă a Rechizitoriului.

Din considerentele reiterate, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel nu și-a motivat soluția adoptată în conformitate cu dispozițiile legale, prin ce a admis eroarea de drept prevăzută de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, adică lipsa de motivare pe care se întemeiază soluția.

În aserțiunea dată, Colegiul penal lărgit constată că în speța discutată și-a găsit confirmare temeiul invocat de recurent și prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

7. Astfel, la rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de dispozițiile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual penale – asupra motivelor esențiale indicate în cererea de apel, și, în măsura competenței sale, asupra motivelor din recursul ordinar declarat, nominalizate în prezenta decizie, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, și în dependență de circumstanțele constatate, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu și de practica relevantă a CtEDO, în cadrul unui proces de judecată contradictoriu, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

8. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2022, în cauza penală privindu-l pe **Gangan Roman XXXXX**, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu este supusă căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la **24 noiembrie 2022**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Plămădeală Ghenadie